

[Tove Jørgensen.]

udbetales dagpenge i løbet af 12 måneder i træk med et beløb, der svarer til dagpenge for mere end 78 dage. De sidste tre måneder, før pensionen begynder at løbe, og de sidste tre måneder, før medlemmet fylder 67 år, skal medtages i denne beregning.

Vi har på grundlag af et konkret tilfælde og efter at have spurgt i arbejdsministeriet erfaret, at denne regel administreres således, at man for enlige kvinders vedkommende foretager denne beregning, hvis den pågældende modtager dagpenge i henhold til arbejdsløshedsloven 3 måneder før det fyldte 62. år, uanset om den pågældende ikke har søgt eller agter at søge pension. Det vil sige, at man tvinger sunde og raske kvinder til at forlade arbejdsmarkedet og gå på pension, selv om de overhovedet ikke ønsker det. Hvis de samme kvinder var gift, ville de først rammes af 78 dages reglen 3 måneder før de fyldte 67 år. Der er jo i høj grad forskel på at åbne muligheder for en udsat gruppe til at søge pension før tiden og så at tvinge arbejdsføre og arbejdsvillige kvinder ud af arbejdsmarkedet. Der er her tale om en alvorlig diskrimination af enlige udearbejdende kvinder.

Det ser ikke ud til, at denne praksis er i overensstemmelse med lovgivningen. Åbenbart finder der en administrativ sammenblanding sted med dagpengelovens § 26, der omhandler syge og uarbejdsdygtige personer. Spørgsmålet lyder derfor, om ministeren agter at skride ind over for denne praksis, eventuelt i form af et cirkulære.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Den såkaldte 78 dages regel i arbejdsløshedslovens § 64 går ud på at begrænse den periode, i hvilken et medlem af en arbejdsløshedskasse på én gang kan modtage folke- eller invalidepension og arbejdsløshedsdagpenge. Den almindelige regel er som bekendt, at dagpengeretten er betinget af 26 ugers arbejde inden for de sidste tre år, en periode, der ved lovændringen fra den 1. juli i år er forlænget til fire år, foreløbig for tiden indtil den 1. januar 1978.

For pensionister er der den begrænsning, at dagpenge sammenlagt i løbet af ét år ikke må udbetales for mere end 78 dage, altså svarende til tre måneder. Denne regel finder uden videre anvendelse på alle over 67 år, men for en enig kvinde, der har mulighed for at få folkepension

mellem det 62. og det 67. år, bliver 78 dages reglen kun aktuel, såfremt kvinden gør brug af denne særlige mulighed, og altså på det tidspunkt, kvinden gør brug af denne særlige mulighed. Den træder altså ikke i kraft umiddelbart ved 62 års alderen, men først når pension søges. Baggrunden for reglen er foruden det anførte ønske om at begrænse overlappning mellem to former for offentlige ydelser det synspunkt, at modtagelse af pensionen kan tages som udtryk for, at den pågældende ikke længere har den tilknytning til arbejdsmarkedet, der normalt er en forudsætning for, at man kan være berettiget til arbejdsløshedsdagpenge.

Der er ikke fra regeringens side planer om at ændre 78 dages reglen for de 62-67-årige enlige kvinder, og jeg forstod også, at det heller ikke var det, der lå i spørgsmålet.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg kan forstå, at man er enig i, at denne regel ikke bør praktiseres, medmindre de pågældende selv ønsker at søge pension. Jeg må derfor anmode ministeren om, i det omfang man bliver bekendt med, at denne regel administreres på anden vis, at sørge for, at der så bliver skredet ind over for det, og det forventer jeg også ligger i det svar, jeg har fået af ministeren.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg tror, vi er aldeles enige i sagens reelle indhold, og mener spørgeren at have kendskab til en konkret sag, der er blevet behandlet på anden måde, modtager både jeg og andre instanser gerne underretning derom.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Poulsgaard (FP) til undervisningsministeren:

»Ministeren bedes oplyse, om Jyllands-Postens leder den 18. oktober 1976 er korrekt, hvoraf det fremgår, at medarbejderne ved de forskellige oplysningsforbund skal ud for at hverve nye medlemmer ved at stemme dørklokker.«

(Spm. nr. 51).

Poulsgaard (FP):

Privatlivets fred er en udmærket ting. (Munterhed). Ja, jeg har ikke altid privatlivet i fred, derfor ved jeg det så udmærket. Jeg kunne se